

Ese de trei ori in septimana: Mercuri-a, Vizeri-a si Domineca, cand o cota intraga, cand numai diumetate, adena dupa momentul impregiurailor.

Pretul de prenumeratiune:

pentru Austria:	
pe an intreg	7 fl. a. v.
diometate de an	4 " " "
patrariu " " "	2 " " "
pentru Romania si Strainetate:	
pe an intreg	15 fl. v. a.
diometate de an	8 " " "
patrariu " " "	4 " " "

ALBINA

Prenumeratiunile se fac la toti dd. corespunzatori dintr-a-i nostri, si d'adrepul la Redactiunea Stadt, Wallfischgasse Nr. 8, Mezzanin, unde sunt a se adresa si corespondintele, ce primesc Redactiunea, administratiunea sau speditura; cate vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anunturile si alte comunicatiuni de interes privat — se raspunde cate 7 cr. de linie, repetitile se fac cu pretiu scadit. Pretiul timbrului cate 30 cr. pentru una data, se antecipa. Speditura: Mariahilf, Windmühlgasse Nr. 29. unde se primesc insertiuni.

Viena 28 iuliu/9 august.

Negotiatiunile cu Italia dederă de pedece noue. Asta data nu sunt cestiuni de formalitate cari impedează contielegearea, pentru că in cat pentru Venetia s'a gasit de mult un espediinte prin care se nu se vatemă onorea Italiei, Francia adeca s'a inuoi/ca Italia se ocupe teritoriul venetian, era poporatiunea se se pronuncie prin sufragiu universale. Deci pedecile noue de cari apriat se scie că exist, — se presupune că se referese numai la posesiunea Tirolului de mediadi si a Istriei.

Dar această cestiune intr'atata desparte parerea barbatilor italieni de cea a diplomatilor austriaci, in cat e intrebare daca armistetiul ce era se incepa mane demaneta (dupa decurgerea celor diece dile de suspinderea inamicitiilor) va intră in validitate.

Deci ajunseram érași între cercuștantie critice, cand posibilitatea reinceperei inamicitiilor nu e eschisa.

Despre Prussia scim că ea pretinde predarea Venetiei regelui italian, a conditiunat pacea de la această, — era in mod neoficial se fecera dechiarari că in tratatul de aliantia italo-prusesc se cuprinde numai Venetia, era Tirolul si Istria nu, dreptacea Prussia nu e obligata a sprigină Italia cu putere armata la ocuparea celor două provincie d'in urma. Alta versiune scie că Italia pretinde Venetia for' de conditiuni si desdaunari, ceea ce nu-i vine Austriei la socotela, dar se spéra acă medilocirea lui Napoleon pentru a complană diferintiile. Judecand acestea s'ar pôte deduce că Itali'a nu va avé sprigin de Prussia, ci — in cas de nentielegeri — va trebui se continue resbelul numai de stran'a sa.

Ce va dice despre această Imperatul Napoleone? Se intréba lumea tota, dar nimene raspunde neci chiar prin presupuneri.

Se pare că partia actiunii in frunte cu generalul Garibaldi puse man'a pre convingerea regelui facendu-l a adoptă programul lor. —

Urmările invingerilor prusesci incep a fi esaminate tot mai mult de diaristic'a straina ce pare că s'a tredit d'in somn. Ea se intréba ce are Europ'a se ascepte de la un stat in mediul ei, de la Germania-prusésca, care de ocamdata va avé o poporatiune de treidieci de milioane sub comand'a sa militara, si catra cari in decursul reorganizării interne a Germaniei pôte că se vor mai adauge si alte milioane. Mai considerand inca că Prussia nu pare stat civile ci un stat militare. Forcade in „Revue des deux Mondes“ recomanda această cu multa serioșitate atentiunii francesci.

Vom vedé in mediul Europei — se dice la locul citat — pre un monarc incunjurat de vasali-principi. Regii si principii confederatiunii medianoptiane nentiesci vor avé de domn feudal pre regele Prusiei. Combinatiune picanta, in epoc'a noastră cea bisara, a vedé pre un rege incunjurat de suit'a vasalilor-principi,

pre cand la natiunea cea mai culta de pre pament capul statului e un fost croitoriu.

Pentru biserică si natiune.

Se adresara tanguiri a supra cursului trebilor nostre besericesci si scolare prin unele locuri, unele diecese.

La repetite intetire s'au primit si s'au publicat in fisa această d'in cele tanguiri unele si anume cele scrise cu condeiu mai moderat si — de caractere natiunali solide. Astfel pretindea nepartialitatea.

Vediuram că se atribuă eschisiv guvernelor diecesane caus'a relor de cari patimesc atat beseric'a cat si scola. Desclinit dieces'a noua a Caransebesiului ar avé intr' această parte pré mare.

Dupa ce am ascultat acestea, ca se nu parem ómenii partialitatei intr' alta parte, e drept si cuviincios se întorcem pagin'a, se cetim si cea alta fatia, dosul paginei, se vedem nu cumva portam si noi vr' o parte d'in vin'a acestor rele, — se esaminam daca noi ni-am implinit si implinim detorinta fatia cu beseric'a noastră, daca pre besericianii nostri i-am pus in stare a corespunde chiamarei si pusetiunii lor si cerintilor nostre atat de multilaterali?

Dar s'o spunem d'in capul locului că nu voim a face pre advocatul cutarui episcop, nici cand nu vom scusa atacurile in contra moralei, ci graim curat numai d'in sentimintele de pietate si interesul ce l'avem pentru „biserică si natiune“, in insusi folosul eausei nostre comun.

Se dise cumca Romanii „au asceptat cu demnitate diecesei se fie stralucita, autoritatea ei se se inaltie si drepturile ei se fie aperate.“

Demnitatea si autoritatea se baséza pre putere, era puterea in vietii publica presupune nesmintit avere si sciintia.

Se ne splicam. Nu pôte avé autoritate si demnitate in cutare afacere acel individ care n'are putere a dá afacerii dreptiune ce el o afla cu cale. Era putere nu pôte posiede omul caruia i lipsese averea medilócelor corespundiatórie si sciintia intrebuintării acestor medilóce. Cu alte cuvinte:

Averea si sciintia dau putere, si numai puterea pôte dá autoritatea si demnitate. Deci tote se intore in jurul averei si de sciintiei.

Avend a mana această maxima neresturnabila, se o aplicam acú la diecesele nostre.

Fiind că despre sciintia nimene nu pôte avé indoieia, vom vorbi deci numai despre avere.

Averea dieceselor romane orientale, séu cu alte cuvinte dotatiunea arcieriilor d'in Ungaria si Banat — precum scim — consiste a) d'in sidossia ce se plateste prin preuti amesurat numerului familielor cutarei comune; b) d'in conventiune, carea e o prestatiune inteimeata pe contrate cu comunele; c) realitati; d) tassele ierotonirei; e) santiere besericelor si alte tasse mai nice si nensemnate.

Venitul curat al episcopului d'in Ardeal era 4000 fl. d'in fondul asie-numit sidosale. Fostul episcop era acú metropolit al Romanilor d'in Austria, Escelentiei Sale br. de Siaguna i succese a l'urca la 8000 fl., era mai antiertiu la 12000 fl. Se nu uitam inse că această urcare e meritul Escel. Sale. Asisdere e meritul Pré Santiei Sale că arcidieceșca posiede astadi nescari realitati si fundatiuni, dar cari n'au d'a face cu dotatiunea capului diecesan.

Diecesea Aradului ar fi se aiba de'n sidossia si conventiuni — acum dupa anesiuena partilor banatece — cam 6—7000 fl. — Dar sidossia e pururea in restantia in unele locuri, era de la platirea conventiunii partea resaritentina a Biharei si inca alte locuri sunt scutite, eliberate de mult, cu privire la seracia comunelor. Realitati posiede diecesea cam 200 jug. de pament in Gaia langa Arad.

Vonim acum a la diecesea noua a Caransebesiului, de unde se aud tanguirile. Acă diecesea ar avé dupa normele custatóre o sidossia

si conventiune de vre-o 5—6000 fl. v. a. Avem informatiuni secure, desi nu de a dreptul, dar de la persone demne de crediamt; aceste afirma ca noul episcop n'a primit pana acum a d'in sidossia si conventiune mai nimic. Era realitatile acestei diecesei sunt un petec de pament si o móra — desolata; de un venit asiedara cu totul ne'nsemnat si precariu.

Acú nu putem a nu senti dorere pentru amar'a retacire se amagire a dlui epp, cand in cuventarea sa de despartire in biseric'a santului Nicolau la Brasiov rostii, cumca in locul nouci sale chiamari, in diecesea Caransebesiului l'ascépta un venit de diece ori mai mare de cel'a ce l'avuse ca protopopol d'in Schiei!

Juduce acú fie cine daca această avere (o numim asié) e in stare a dá putere, si apoi demnitate si autoritate, — cand ea n'ajunge nici pentru panca de tote dilele!

Si cine pórtă vin'a la această scadero? Nesmintit că — de a dreptul nimene de cat noi insine. Nu respondem neci sidossia regulat, ér conventiune de fel; poporul unde e provocat, amenintia cu turburari religioșe. Conducatorii poporului striga si se vacra pentru abuzuri d'in ceea parte, dar — noi n'am audit inca ca se fie facut ci ceva pentru incetarea acestor fatali abuzuri d'in această parte.

La intrarea Iltei Sale in diecese i se facura primiri pompoșe, ovatiuni, banchete, i se adusera vivate, — si astadi noi credem că cu atata am implinit tote detorintele nostre ce le avem pentru „biserică si natiune.“

Dar se fim mai putien partiali, si mai mult drepti. Se nu perdem de'n vedere neci cand cele ce detorim episcopilor nostri si cari lor in tota privintia li sunt absolut necesarie. Daca noi d'in parte-ne vom raspunde d'in deplin, detorintelor nostre facia cu mai marii nostri fie aceia bisericesci ori politici, vom avé indoit titlu de drept a pretinde ca si ei se si faca detorintele lor facia cu noi. Pana atunci, pana cand suntem in restantia cu cele ce detorim noi episcopilor nostri, pana atunci densi — asié credem, că nu vor poté avé autoritatea si facultatea ce se recere pentru ca se si implinesca sant'a chiamare, santele functiuni fora de influintia straina, necompatibile.

Scim noi pré bine, că si in această privintia medicin'a radicale a reului numai in sinod o vom poté afla, si pentru aceea dicem si aici: sinod, sinod! — acolo vom poté regulá caus'a scolară si defige modul inaintării preotilor in funtiuni. Dar si pana atunci, pana cand impregiurările ni vor face posibil sinodul, ni tieniem de santa si intetóre detorintia, a-i provocá si a-i rogá pre bravii nemidilóci conducatori si luminatori ai poporului nostru, pre acesti-a cari reprezenta sufletul si mintea poporului, ca se nu pregete a invetiá si a lumina diu'a-nóptea pre clerul si poporul de rond, cumca chiar interesul si folosul comun pretinde cea mai acurata implinire a indetoririlor ce le are fatia cu eppii nostri. Am fi fericiti daca am poté medilóci, ca toti cei buni d'in popor se dee man'a si se conluere, pentru ca eppii nostri se si primésca competintiele — atat celea d'in partea clerului, cat si celea d'in partea comunelor — pururea, regulat. —

Romania.

Corespondintele d'in Belgrad al diariului „Wanderer“, care adese s'a dovedit de informat bine, si nu fora de simpatia pentru Romania, scrie cu datul 3 l. e. despre recunóscerea Domnitoriului d'in partea Pórti urmátórie: „De catva temp am audit si am cetit multe contrarie despre conditiunile ce Pórt'a le ar face recunóscerci principelui Carol. Partea cea mai mare a publicului neci nu se va mai sci orientá in această afacere. Sum in pusetiune d'a arca acele conditiuni garantand adevurul lor deplin. Pórt'a voiesce 1) tributul se se urce cu mai multe mi; 2) Romania se n'aiba neci cand militia mai mare de 12.000 barbati; 3) Romania se se dechiaré că in cas de lipsa va

fi de ajutoriu Pórti cu contingent anumit, spré a scuti intregitatea tierilor Sultanului; 4) pres'a Romaniei se se mai restringa; 5) guvernul Romaniei se renuncie la dreptul de a bate bani si medalie; 6) cestiunea monastirilor se se deslege in spiretul protocoelora (?) si al adevurului; 7) guvernul Domnitoriului Hohenzollern in legature comerciale etc. se nu pasiesca in contielegere cu strainetatea, ci se se considere delegat la tratatele ce Pórt'a le are in asta privintia cu suveranii straini; 8) Pórt'a se aiba dreptul a pune in Bucuresci un aginte cu potero juredica pentru suditi turcesci d'in Romania; 9) Pórt'a se aiba drept in casul vatemarei cutarui d'in aceste puncte a lua mesurile ce i se vor paré necesarie. — Conditiunile tientesc a face ilusoria autonomi'a Romaniei. Se pôte ca un stat aprópe de 6 milioane se se multiamésca cu 12.000 de ostasi? Póte Romania se incredintieze interesele sale ingrigirei turcesci, cand Turcul nu precepe neci interesele proprietarilor sale provincie, si tierile cele mai avute, d. e. Rodanii de alta data, astadi sunt cersitori? — Séu se permita Romania stat in stat, si pre langa administratiunea sa propria se mai aiba si alt'a turcesca? Si óre punctul d'en urma nu stérge conventiunea de Paris de'n 1858 care nu permite Turciei se intre de capul seu in Romania? Vei precepe că acestea au trebuit se atitie pre Romani, cari nu poteau asceptá atari conditiuni de la un stat care de lung temp traiesce numai d'in grafi'a Europei, si carele tocm'a se gatesce a bancrotá. Romanii sunt mai gata a mori, de cat a se supune de nou jugului turcesc. Deci despre primirea acestor conditiuni nu pôte fi vórba, si daca Pórt'a remane pentru nemarginitele ei pretensiuni, apoi armele vor decide de sórte. Cumca Pórt'a incepe joc periculos, e chiar, si Pasii de la Bospor nu ved pre ce calo periculósa au pasit.

Se pôte ca Pórt'a se fie avut de cuget a face aceste conditiuni, séu se le fie facut éra Romanii se li fie respins, — dar atata e invederat dupa desfiintarea taberei romane că guvernul Romaniei n'ar fi potu'ó desfiintá daca n'ar fi avut prevedere secura de conditiuni primitive de'n partea Turciei. Deci de secur Sultanul are astadi alte pareri.

GERMANIA. D'in lips'a spatiului nu-mai acum'a putem publica că regele Prusiei deschise diet'a tierii cu urmatoriul cuvent de tron:

„Ilustri, nobili si iubiti domni d'in amendoue case ale dietei!

Cand ved reprezentantia tieroi adunata in jurul meu, sentimentul me indéma ca si in acest loc se aduc multiamit'a mea si a poporului meu pentru darul lui Ddieu, carele ajutá Prusiei nu numai a respinge de la marginile nostre atacurile inimice, ci in curs repede de invingere a adauge si laure noue catra glori'a mosceniata de armata patriotica, si a pregati calea desvoltării natiunale a Germaniei.

Cu binecuventarea visibila alui Ddieu, natiunea capace de arme ascultá cu entusiasmu de provocarea la lupt'a santa pentru nedependintia patriei si armata nostra eroica — spriginata de aliatii putieni dar credinciosi — pasi de la rezultat la rezultat, de la invingere la invingere, la resarit casi la apus. Mult sange pretiuit a curs, patria gelesce multi btavi, cari imbucurati de invingere morira ca croi, pana ce stindardele nostre se desfasurara intr'o linia de la Carpati pana la Ren. —

Guvernul si reprezentantia poporului in conluere armonioșă vor contribuá a aduce la maturitate acele frupte, ce vor trebui se resara d'in semenatur'a sangerósa, daca nu-e aruncata indar. Iubiti domni d'in amendoue case ale dietei! La starea finantiala a statului guvernul meu pôte privi cu multiamire. Cu ingrigire si economia consciintioșă i-a fost cu potintia a trece presto pedecole cele mari finantiale. cari

